

БУЛІНГ. ПОРАДИ БАТЬКАМ

1. Пояснити дитині, що таке булінг і чим він відрізняється від конфліктних ситуацій.

2. Перед тим як йти одразу до школи, спершу дізнатися, у дитини, що вона думає про цю ситуацію і підтримати. Якщо вона не зможе впоратися, тоді йти до школи. Або ж, коли застосовується фізична сила — в такому разі, як би соромно не було дитині, що б вона не казала (агресори зазвичай присоромлюють дітей, яких захищають батьки) треба йти до школи.

3. Порадити дитині проводити більше часу зі старшими. За можливістю не відходити надовго від учителя, щоб не допускати насилля.

4. Не вкладати свої ідеї в голову дитини. Коли щось радите — запитуйте, чи зможе дитина так учинити. Якщо відповідь буде — мені незручно, соромно, я так не зможу — шукайте інші варіанти. Головне не присоромлювати — «чому ти не можеш дати відпір?!» Не можна злитися на дитину за те, що вона не здатна на дорослі вчинки. Стежте за собою, завдання батьків — допомогти.

5. З юридичної точки зору ви не можете прийти і поговорити безпосередньо з дитиною, яка ображає вашу. Це можна ініціювати лише через школу або психолога. Інакше можна отримати судовий позов за залякування чужої дитини.

6. Підтримувати дивакувату рису в характері або зовнішності дитини, якщо саме через це з неї насміхаються. Перетворіть її на сильний бік дитини. Якщо йдеться про особливості зовнішності — зробіть фотосесію, щоб підкреслити. Якщо ж про замкнутість — знайти діяльність, де саме ці якості будуть найнеобхіднішими. Якщо боулінг триває кілька місяців, — БЕЗ ДИТЯЧОГО ПСИХОЛОГА НЕ ОБІЙТИСЯ.